

פרשת פנחס

"לכן אמור, הנני נתן לו את בריתי- שלום" (במדבר כ"ב, י"א).

פנחס קם מ'תוך העדה' ועושה מעשה קיצוני כנגד 'נשיא בית אב לשמעוני', מתוך הבנה שרק פעולה תציל את המצב ותעצור את המגפה- בניגוד לאחרים ששתקו או בכו.

אדם הפועל בשיקול דעת, בהתאם לצו מצפוני- ומוכן לשאת את המחיר החברתי, זוכה לשלווה אמיתית ולשלום הנשגב מכולם- 'שלמות עצמית'.

(עיון בפרשת השבוע)

פנחס- כ"ד בו. מפטירין (ירמיה א') "דברי ירמיהו...". מברכים החודש: ר"ח מנחס- אב ביום ו'.

אין מזכירים נשמות ואין אומרים 'אב הרחמים'.

אב - המולד ליל ה' שעה 12 עם 29 דק 6 חלקים ולשא"י 5.26.

(לוח א"י הרב טיקוצ'ינסקי זצ"ל)

שעור פרשת השבוע: גילי זיוון

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.52	זמן תפילין /טלית	19.28	הדלקת נרות
9.17	סוף זמן ק"ש	19.35	מנחה א' 14.00 ב' 19.35
19.46←19.48	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6. 45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.07	צאת הכוכבים	17.30	לימוד 'דור לדור'
20.10	ערבית	17.55	מנחה 13.30,
		18.15	שיעור הרב ארי
8.00	שחרית נוער	20.25	צאת השבת

ש ב ת
ש ל ו מ

”זכויות נשים” – הדרך הארוכה מבנות צלפחד ועד ל... ניו-זילנד

בשנת 1897 הייתה ניו-זילנד למדינה הראשונה בה הוענקה זכות בחירה לנשים. המדינות הבאות אחריה היו אוסטרליה, קנדה, ברזיל ומדינת ויומינג שבארה"ב. אם נחפש אחר מכנה משותף שיסביר את המהלך שביחס לתקופה היה כה ייחודי, לא נמצא אותו בדמות תנועות קיצוניות שעסקו בהסתת והמרדת הנשים נגד השלטון, כמו אלו שהיו נפוצות באירופה באותה העת. הסיבה בעטיה הושו הזכויות הפוליטיות בין המינים נעוצה בעובדה שמדינות אלה היו שטח חדש עבור האדם הלבן, ובפני המתישבים שנשלחו בשם הקולוניאליזם עמדו משימות חלוציות רבות, שהצריכו את שני המינים להירתם יחדיו עבור המטרה. הגברים היו עדים למאמץ השווה של הכלל למען חזון משותף, ולאחר כמה עשרות שנים של 'צינון מחשבתי' הצליחו להתנער מן התפישה המפלה שהייתה מנת חלקם במדינות האם מהן באו, והוחלט ליישם את המהלך התקדימי.

דווקא במדינות בהן התקיימה פעילות ענפה של תנועות נשים וותיקות כמו צרפת ובריטניה, ניתנה זכות בחירה מלאה רק לאחר מלחמת העולם השנייה. גם אז לא היה זה בזכות אותן התנועות, אלא מפני שבמהלך המלחמה תפסו נשים את מקומות העבודה של הגברים שנשלחו לשדות הקרב, דבר שיצר מציאות שלא הותירה מקום לספק באשר לנכונות מתן זכות הבחירה, ומנקודה זו החל תהליך חד כיווני של החלת השוויון במובנים רבים נוספים. המדינה הדמוקרטית האחרונה שהעניקה זכות בחירה לנשים הייתה... שוויץ, בשנת 1971 (!), בין היתר מפני שלא לקחה חלק במלחמה ולא נאלצה לשנות את דפוסי החשיבה כתוצאה ממציאות משתנה.

כ-3300 שנים קודם לכן עמדו חמש נשים צעירות בפני לקונה חוקית שהותירה אותן אובדות עצות. אביהן הלך לעולמו, ומאחר ולא היו לו בנים הותיר אותן החוק ללא נחלה. בנות צלפחד יכלו לבחור להיכנס למסלול התנגשות בשלטון, לעולם לא נדע מה יכלו להיות תוצאות המהלך, אך בכל מקרה הללו בחרו לבוא בשם המערכת ומתוכה - "ותקרבה בנות צלפחד" (כ"ז, א'), הצביעו על הבעייתיות שבעניין - "למה יגרע שם אבינו" (כ"ז, ד'), ובעקבות כך הכיר השלטון בעמדתן. לדעתי טמונה פה נקודת מפנה ביחסה של התורה לנשים אשר החלו מקבלות מקום משמעותי יותר ויותר, וגם אם מובן כי המצב אז ואולי גם היום אינו אידיאלי, יש לבחון את האבולוציה של הסוגיה המעידה ללא ספק על התקדמות של ממש.

אם נחזור לתנועות הנשים המהפכניות באירופה, ניווכח כי אופי מאבקן הוא שהכשיל אותן. דרכן הקיצונית נותבה למפגן כוח בתחום השיח בלבד, תוך ניתוק מודע מן המציאות. אובססיית הדה-קונסטרוקציה שעיצבה אותן הובילה להתנגשות חזיתית עם הממסד, שתפס את ההזדמנות בשתי ידיו. קל היה לשלטונות להתמודד עם וויכוח מהפכני, מאשר להיענות לדרישות המוצדקות שהוצבו בפניו (דפני, שומעת?).

בניגוד להן בחרו בנות צלפחד לעסוק במציאות ארצית ורלבנטית, שמתוכה ועבורה שאפו להביא לשינוי בנורמות המקובלות. כמוהן פעלו גם הנשים במדינות שהזכרתי בתחילה, ומעניין לראות כי גם בקיבוצים ההתנהלות הייתה דומה, ושוויון הזכויות נלווה אוטומטית, ולמעשה היה תוצר, של שוויון החובות. חשוב להבהיר שאין מטרת גישה זו "להוכיח-לגברים-שאנו-שווים", אלא תכליתה ליצור מציאות בה יהיה זה ארכאי ובלתי לגיטימי להמשיך במדיניות מפלה בכל ערוץ שהוא. עלינו להפנים זאת, משום שרק כך נוכל לקיים מציאות בה יוחל שוויון אמיתי בכל תחום. תשאלו את הנשים בניו-זילנד.

יעי קינלמן

דברית שאמר בני אחיטוב ב"ש"פ"א ליוסקה ז"ל

אבא יקר שלי!

הגמרא אומרת במסכת מגילה: "מי שמגדל יתום בביתו, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו". הפרשנות שלי לאמרה זו אינה רואה בכך ציווי, אלא הצעה. כיוון שלקחת יתום לביתך, תורת ישראל ומוסר עם ישראל רואים בכך נכונות וכוונה לגדלו כאילו היה בנך. ואכן אתה יחד עם שותפתך לחיים אמא-יפה (תבדל לחיים ארוכים) הרמתם את הכפפה.

אני יודע שזה לא היה קל לגדל ולחנך ילד בן 12 שלם ומעוצב, עקשן, מרדן, נונקונפורמיסט מסביבה חברתית שונה לחלוטין מהקבוץ הדתי, גאה ויהיר כבן אצולת מפא"י מפתח-תקווה, זו משימה קשה ביותר, אבל אתה בחוכמתך נהגת בכלל החז"לי: "חנוך לנער עפ"י דרכו".

היכן שהיה צריך לעזור- הצעת את עזרתך ונתת לי להחליט שאני רוצה את העזרה הזו.

היכן שהיה צריך לפרגן- פרגנת לי עם כל עוצמת אהבתך.

היכן שהיה צריך לנזוף- שתקת, ונתת לי להבין דרך מבט עיניך שהדברים אינם לרוחך.

וכך זה נמשך לאורך 50 השנים שבהם שמשת לי כאב.

בשנה וחצי האחרונות לחייך התגלו ביתר שאת עוז רוחך ואנושיותך. ראיתי אותך בדעיכתך, וליבי נחמץ בקרבי. השתדלתי לשמח אותך, להביא ילד זה או אחר שמזמן לא ראית, או נכדה שבטוח תשמח לקראתה. לעשות שמח בליל הסדר, כדי שלא נהיה בדיכאון. לצערי, הצלחתי בכך חלקית בלבד. חייכת, אך החיוך שלך היה אחר, חיוך מר. בערב שבת, שלושה ימים לפני פטירתך, שוחחתי אתך טלפונית כהרגלי ב-15 השנים האחרונות, כבר לא היה לך כוח לצחול לקראתי כהרגלך. "הי יוסקה, צלצלתי להגיד שבת שלום, איך אתה מרגיש?"- אמרתי, ואתה לחשת לי בשארית כוחותיך: "בני היקר שלי, אין לי כבר כוח יותר" אז הבנתי שהסוף מתקרב.

הפרידה ממך בבית החולים היתה קשה עלי ביותר. נישקתי אותך ואחזתי בידך בלי יכולת להתנתק.

במחשבותיי, התאחדת יחד עם אבי הראשון הוגו, עליו לא הצלחתי להזיל ולו דמעה אחת. הכאב על מותו לפני 50 שנה והכאב על מותך המתקרב מוססו אצלי את כל חומות ההגנה שבנית כל-כך הרבה שנים.

ואמנם- דם זה לא מים- אך אני מוצא עצמי לעיתים קרובות, מתנהג כמוך, חושב כמוך, מדבר כמוך. אני מגלה, שבלי להתכוון, אני מתייחס לסביבה הרחוקה והקרובה כמוך.

הזוגיות המופלאה שהיתה בינך לבין אמא-יפה היא המודל לפיו אני משתדל לנהוג בזוגיות שיש לי היום

עם מיכל היקרה. ועם ילדי אני משתדל לנהוג כמוך.

אמא-יפה היקרה, אחיי ואחיותיי, בני משפחה יקרים, נודה לקב"ה שנתן לנו שנים כל-כן יפות עם האיש המופלא הזה, יוסקה.

נוח בשלום על משכבך אבא יקר, ותהא נשמתך צרורה בצרור ובזכרון החיים, אנחנו וכל שאר אוהביך.

בני

נר זיכרון:

כ"ו תמוז- יום פטירתו של חברנו ידידיה כהן ז"ל (תשמ"ד)

כ"ז תמוז- יום פטירתו של חברנו אליעזר ענבי ז"ל (תש"ח)

כ"ז תמוז- יום פטירתו של חברנו אלימלך אריאל (לייבל) ז"ל (תשנ"ד)

זיכרון fe 30 שנה – יאיר פרוכטר שהספיק לחיות רק 21 שנה

(הוקרא ביום הזיכרון לנפילתו)

חנצ'ה, מיקי ובני משפחת פרוכטר היקרים.

בכל שנה באמצע התמוז, רבים מאיתנו מתכנסים אתכם ועוצרים את מרוץ החיים, בכדי לזכור ולחשוב על יאיר שהיה אתנו ועל יאיר שהיה יכול להיות...

לאורך השנים, אנחנו מתכנסים אתכם כאן בסעד, סביב קברו של יאיר. התכנסות זו, מתחברת כעוד אירוע קשה ועצוב, שקרה בשרשרת הדורות היהודית, הישראלית והפרטית שלנו – בי"ז בתמוז.

הרבה מחשבות מתלוות לאבדן של יאיר. בחור מבטיח, מנהיג בכל רמ"ח אבריו, אדם חושב ומביע דעה, שהצליח במעט שנות חייו להטביע חותם ולהשאיר זכרונות רבים.

אין זה מפתיע, שבעקבות יאיר שלכם נולדו עוד "יאירים" קטנים, שבע"ה מתפתחים כל אחד במעגל חייו ונאחל שימשיכו לגדול, להתבסס ולהשפיע בדרכם האישית על הסובבים אותם כפי שעשה זאת יאיר.

אין זה מפתיע, שאנחנו בנות ובני שכבת הגיל של יאיר, ממשיכים עד היום, לאורך 30 שנה לנצור ביחד אתכם משפ' פרוכטר את זכרו.

לזכור את יאיר, פירושו גם לעצור מדי פעם. לחשוב עליו ועליכם באירועים חגיגיים או בשלבי חיים משמעותיים שאנחנו עוברים.

תמיד מסקרנת ומתסכלת כאחד, המחשבה לאן יאיר היה יכול להגיע – איך היה נראה היום בגיל 50 ? איזו משפחה היה מקים ? איך היו נראים קשריו האישיים והמשפחתיים ? באיזה מקצוע היה בוחר להתפתח ? ולאילו הישגים היה מגיע ?

חנצ'ה ומיקי, לצד התסכול ותחושות הפספוס, אני חושב שניתן ללמוד מכם הרבה, מהדרך בה אתם מתמודדים עם האבדן. **מצד אחד** – אתם מקבלים את הגורל ואת שיקולי ההשגחה העליונה. **מצד שני** – אתם דואגים להמשכיות החיים, לטיפול משפחתכם ולטיפול קשרים חברתיים וארחות חיים.

בעזרת הפתיחות שלכם מצאנו ביחד אתכם, דרך ייחודית לשמר את זכרו של יאיר. מדי שנה, לאורך 29 השנים האחרונות, אנחנו (בנות ובני שכבת הגיל של יאיר מסעד ומקיבוצי הדרום של הקבה"ד), מתקבצים לטיול משפחות.

מדובר במעגל אנושי של 80 – 100 איש המתכנס ביחד כל שנה. החלק הראשון (שעות אחה"צ) - מוקדש למסלול טיול או לסיור במוזיאונים. החלק השני (שעות הערב) – מוקדש להרצאות או שיח בנושאים שונים. השנה – סיירנו באזור מצפה הראל ודרך בורמה והערב הוקדש לשיח מרגש עם חבריו של יאיר מתקופת השירות בסיירת גולני. דרכם למדנו מקרוב על יאיר מהתקופה הצבאית, על יאיר כאדם ועל יאיר כחבר לנשק.

ניתן לציין בברור, כי למפגשים השנתיים האלו יש המון כח. אנשים מגיעים מכל קצות הארץ ומתחברים האחד עם השני. כשבמרכז ההתכנסות ללא הרבה מילים כולם עוטפים אתכם משפחת פרוכטר וחושבים על יאיר שהיה אתנו ועל יאיר שהיה יכול להיות...

מי יתן ותזכו להרבה בריאות, להרבה נחת מבני ובנות משפחתכם ושתתבשרו בהרבה בשורות טובות.

ישי קומ

ביום ששי האחרון קיבלנו את הדיסק שהפיקו רועי גולן וועדת תרבות לכבוד חג המשק. עיצוב העטיפה בשילוב התמונות וחוברת השירים המצורפת היוו קדימון נאה לדיסק עצמו ועליו אמרו חכמים- "תוכו כברו". בהקדמה לשיר הראשון אנו חוזרים ב"מכונת הזמן" עשרות שנים לאחור עד כדי צמרמורת.. ואילו בשיר האחרון אנו מתקדמים ל'קולות העתיד' המשתלבים בין כל הגילאים. השירים שבתוך, עברו עיבודים וחידושים מעניינים השומרים על המקור ומפחים בו חיים חדשים בעזרת התאמה בין המבצעים לבין השירים ומגוון העיבודים. רבותיי, מדובר ביצירה של ממש!

בשבת אחר הצהריים הזמינו תרצה ובני אורן את הציבור למזל טוב כפול- 'חתונתם של ספיר ואבי' ו'יובל שנים לבני'. ברוחב ליבם כיבדו אותנו בני הזוג, הוריהם והמשפחה המורחבת, במשקאות חריפים מהשורה הראשונה בניצוחו של בני, ומיני מתיקה ומליחה בניצוחה של תרצה. מזל טוב.

במוצאי שבת נערכה 'הפגנת קיץ' ברחבת מוזיאון תל אביב בקריאה לשוויון בנטל הגיוס. המשותף לציבור החרדי וערביי ישראל הוא: הצייתנות העיוורת למנהיגים, שכוחם נובע מעצם הניכור לחברה הישראלית. מדוע שישכימו המנהיגים לכרות את הענף שעליו הם יושבים? מדוע ראשי הישיבות אינם קוראים למי שאינו לומד תורה ורוצה להיות נקי עם מצפונו, להתגייס לצבא? – התשובה בגוף השאלה.

ביום שני הוצגה בלובי של חדר האוכל תערוכה לזכרה של אסתר רון ז"ל שהיתה ה-תופרת הסלונית של הקיבוץ. בתערוכה הציגו בני המשפחה אוסף תמונות וסיפורים שמאחורי השמלות. רבות הכלות שנהנו מטיפולה המסור ואישיותה המיוחדת, לאורך השנים. יישר כוח למשפחה על ההנצחה הראויה והמקורית.

ביום שלישי התבשרנו על זיכוי ה'כמעט' מלא של ראש הממשלה לשעבר אהוד אולמרט. כרגע התוצאה עומדת על 2:1 במאבק בין אולמרט לפרקליטות ואנו ממתנינים למשחק הגומלין בנושא 'הולילנד'. בתום המשפט ציטט אולמרט בהתרגשות את מורו ורבו-מנחם בגין: "יש שופטים בירושלים!".. וכמעט הוסיף: "יש עורכי דין טובים בתל אביב".

ואם בפוליטיקה עסקינן, ביום שלישי בערב זכינו לביקורו של שר המדע הרב-פרופסור דניאל הרשקוביץ יו"ר ה"בית היהודי". קודם המפגש התכבדו השר ופמלייתו בביקור בביתם של תרצה ובני אורן שקיבלו אותם ביד רחבה (עיין לעיל- מזל טוב) והפליגו בשבחים וסיפורים מהעיר חיפה, עד שבאו תלמידיהם והזכירו כי הגיע זמן מועד ההרצאה והאיחור אינו נהוג בקיבוצנו.

בתחילה הבהיר השר את חוקי הפוליטיקה מההיבט הגלובאלי ועד לזה המקומי – במילה אחת- אינטרסים. למדינות העולם אינטרס בישראל בגלל כוחה המדעי- טכנולוגי, לא פחות מהנפט הערבי. הוא נתן כדוגמא את שיתוף הפעולה בין ישראל לארה"ב בנושא החלל, היות וישראל מחזיקה בטכנולוגית לווינים בלעדית הדרושה לאמריקאים. כך המשיך בנושאי האינטרסים עד שהגיע לנקודה האמיתית- מי שמעוניין בקידום ענייניו בכנסת צריך לספק את הסחורה. כלומר- לתת את קולו ולא להתכתש ברעיונות מדיניים כדוגמת- 'משא ומתן עם עמי האזור' הנמצא ממילא עמוק בפריזר ואינו מצדיק את חילוקי הדעות בתוך המחנה ה'דתי לאומי'. ובמילים הברורות ביותר הבהיר השר לציבור: רוצים הזדמנות לקדם נציג מה'קיבוץ הדתי' בכנסת? מהרו והתפקדו ל'בית היהודי' וכך תשפרו את סיכויי!

..וכל הכבוד לשר!

והפעם נרענן את השורה עם מרואיינת מהשכבה ה- "יותר הצעירה".

"אחת נאפה" – נאפה סט

נולדתי ב1977 וגרתי בתל אביב ("צפונית"), עם הפסקה של שנתיים בשליחות חינוכית באנגליה. הוריי לימדו שם עברית ויהדות, ואנחנו צברנו חוויות מיוחדות של שלג, טבילות בנהר התמזה הסמוך ועוד. למדנו שם בבית ספר מעורב של גויים ויהודים. רוב הימים עברו במשחקים משותפים תוך הפרדה בזמני התפילות והארוחות, אך גם "זכינו" ביום הלימודים האחרון לקריאות "stinky jews" ("יהודים מלוכלכים")... לאחר כמה שנים עברנו לפתח תקוה. למדתי בחטיבת הביניים הדתית בפ"ת ובשנות התיכון באולפנית בני"ע בתל אביב. שני מוסדות הלימוד שונים באווירתם ובגישות החינוכיות שלהם: בין אינטגרציה להתבדלות, בין גיוון דתי וערכי לגבולות ותביעות. ערכים שהמשיכו ללוות אותי בתחנות שונות, כשכל פעם הם מקבלים משקלים ואיזונים שונים. בתקופת השירות הלאומי עסקתי בהדרכה של כיתות חטיבת ביניים באולפנה בעפולה.

לאחר שנים שגרתיות אלו הגיעה השנה שמהווה מבחינתי עד היום את התחנה המשמעותית הראשונה שלי – שנת לימודים בבית המדרש "ברוריה", בירושלים. שם זכיתי לחברותא מיוחדת במינה (צאצאית למשפחת אדמנית. סופסוף קשר לקיבוץ הדתי...), לר"מ משמעותי ולסביבה שחושקת ודבקה בלימוד תורה אינטנסיבי, פותח, מעמיק. היינו נפגשות ל"סדר בוקר" 8:00 בבוקר, ויוצאות מבית המדרש ב12:00 בלילה. הלימוד האינטנסיבי שלווה ע"י מלמדים ומלמדות שדרבנו והאמינו בנו יצר אצלי חוויה של העמקה ודבקות. ללא ספק הייתה זו שנה מכוננת.

בשנה שלאחר מכן התחלתי ללמוד משפטים באוניברסיטת בר אילן. האמת היא שמשנות התיכון חשבתי שאלמד משפטים מתוך אמונה כי המשפט הוא מכשיר חברתי המכונן סדרים חברתיים קיומיים. מאידך מקומם של ערכי התורה באותה מערכת חברתית היה גם כן חשוב לי מאוד, ולכן המסלול הברור היה "משפט עברי".

בשנה השנייה ללמודי התואר גברו הגעגועים לבית המדרש והתחלתי לחלק את זמני בין האוניברסיטה (יומיים בשבוע) ובין בית המדרש בקיבוץ מגדל עז שהוקם באותה שנה. כך במשך כשלוש שנים, עד לסיום הלימודים.

במהלך שנת ההתמחות (שנחלקה בין המחלקה למשפט עברי במשרד המשפטים והתמחות אצל השופט נעם סולברג), ארי ואני נישאנו והקמנו את ביתנו ב"גבעות", שבגוש עציון. שם גם נולדה בתנו אוריה. מ"גבעות" עברנו לתל-אביב (שם נולדה טל), ומשם חזרה לגוש עציון, לאלון שבות (שם נולדו תמר ושמואל).

עם המעבר לתל אביב החל ארי ללמוד לימודי דיינות בכולל "ארץ חמדה" בירושלים, ואני התחלתי את כתיבת הדוקטורט בבר אילן. העבודה שלי יוחדה לפסיקתו של הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל, מי שהיה רבה הספרדי הראשון של מדינת ישראל. בכתביו נגלה לי פוסק בעל שיעור קומה שלא חשש לקבל בברכה ערכים מוסריים אוניברסליים יחד עם עמידה איתנה על גדרי הלכה. כך למשל לצד פסיקה המחייבת אב לזון בן שנולד לו מאישה נכרית על בסיס תפיסות מוסריות (אף שמעיקר הדין אינו מחויב במזונותיו), קיימות גם פסיקות בהם הוא מכריע לחומרה בשאלות של עגינות ומזרות.

היום אני עוסקת בסיוע לאנשים המבקשים לברר את סכסוכיהם הממוניים בבתי דין רבניים, במסגרת ה"קליניקה למשפט עברי" בבר אילן, מרצה באוניברסיטה בתחומים שונים של משפט עברי ומרצה ליהדות במכללה באשקלון, ומחפשת את האיזון בין משפחה לעבודה, בין עשייה ללימוד.

המעבר שלנו לסעד נתפס בעיני כהזדמנות יקרה שהקב"ה זימן לנו להיכרות עם אנשים שבחרו לחיות את חייהם על בסיס ערכי של עמל, צניעות והגשמה, ומתוך כך לבירור עצמי של הערכים המכוננים את חיי-חיינו.

מצאה

ופתאום פרש אלוקים לעינינו
את טלית היופי
והבעיר בנו את תפילתו
בדמות הגפן והתאנה

(מתוך "ופתאום פרש"- אלחנן ניר)

מומלץ לתלות על המקרר ולרשום ביומנים!

ק"ץ בתרבות - אחי באמת כדאי להישאר קיבוץ..

יום חמישי כ"ט תמוז 19.7 – "קפה תנועה" של הקיבוץ הדתי מגיע למועדון קיבוץ סעד. בתוכנית: "ילדים בהתנתקות" - פרטים בקרוב.
יום רביעי י"ג אב 1.8 - לקראת ט"ו באב המופע "מהודו לה". מופע מרגש על אהבה ואמונה, המשלב סיפור מרתק עם שירים קסומים שנכתבו על המסעות שבדרך..
יום חמישי כ"ח אב 16.8 – ערב בברכה.
יום ראשון א' אלול 19.8 – טיול עששיות – מיועד למשפחות הטיול יהיה באזור קיבוץ צובה ויתקיים בשעות הערב.

1. תרבות

ביום שני כ"ו בתמוז תשע"ב (16.07.12)

יום הזיכרון לידידיה כהן ז"ל

בשעה 19.30 במועדון לחבר: תפילת מנחה

לימוד משניות: אליצור כהן שיעור: ד"ר משה ענזי

הנושא: "מהמבורג לצנעא" – נימוסים מעצבים זהות

תפילת מעריב מיד לאחר השיעור

בשעה 17.30 עליה לבית הקברות - המשפחה

הודעות ממרפאת מכבי - סעף

כח אדם:

בשבוע שעבר סיפרנו לכם שמצטרפת אחות חדשה לצוות האחיות שלנו. יערית כהן-קלפאוך אחות מוסמכת, נשואה + 1, שעבדה עד לאחרונה בבית החולים אסף הרופא. המשפחה עוברת לגור בקבוץ גבולות. כדי לעבוד במרפאת מכבי-סעד, על יערית לעבור תקופת הסמכה במגוון תחומים ומרפאות, בחסות מכבי. היא תצטרף לצוות שלנו בהדרגה, לאחר תקופת ההכשרה.

בחדשי הקיץ כמו בכל שנה, ישנן חופשות ויהיו ימים רבים בהם תעבוד אחות אחת. נעשה כל מאמץ לשרת את הציבור ברמה טובה ומוזדים לכם מראש על סבלנותכם בתקופה זו. קביעת תור לאחות לכל מטרה יכולה לעזור לצמצם זמני המתנה.

מכבי און-ליין:

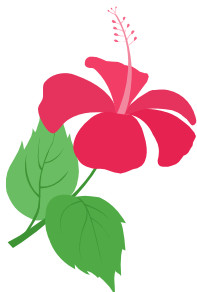
השימוש באתר האינטרנט של מכבי נותן אפשרות לזמן תורים, לקבל תוצאות של בדיקות, לברר זכאות להחזרים, לקרוא טיפים בריאים, ועוד.

ביום ג' 24/7 ה' מנחם-אב במועדון לחבר בשעה 20:00 - תלמד נציגה מטעם הנהלת סניף מכבי בשדרות איך לתפעל את אתר האינטרנט של מכבי בצורה קלה וברורה. תבוא תזכורת נוספת לקראת המועד.

הודעות בריאות:

באתר האינטרנט של סעד, "אתר שרות לחברים" --> כניסה עם סיסמא --> "מסמכים ומידע", לבחור "מסמכים, פרוטוקולים, תורנויות" --> תוכלו לראות את מנשרי הבריאות האחרונים, לויז מרפאה, ומידע מתעדכן אחר.

ערה פולק

ללאולה ולליפא אהרונ' ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכדה - נטע

בת לאיוולת ואלעד אהרונ'

מזל טוב ליהודית וחייט אפשטיין ולכל המשפחה

חנה בת מצווה לנכדתם - רנני

בתם של תחיה ויכין אפשטיין

הגדמות לצורה הניקיון

מבוגרים (מגיל 70) המעוניינים באישה שתנקה את ביתם בימים שני או חמישי משעות הבוקר עד אחר הצהריים
נא לפנות ליעקב פרידמן : נייד 8557 (קיצור)

לחזה ולאלצד רובין
ולכל ילדי המשפחה
מלא טוב להולדת הבן
מכל בית קיבוץ סעד

להדס ולרביב אמר
מלא טוב להולדת הבת
שתזכו להרבה נחת

קו לקו לחן זמנים חדש

ימים: שני-רביעי-ששי
בין השעות 10.00-12.00 בלבד!!

רננה יערי

חלק נכבד מחברי הצוות יצאו ליום עיון בתחום הפוריות, ע"מ לנסות ולהבין למה הפרות אינן מתעברות כתמול שלשום, ומה שהיה לפני ארבע שנים, כבר אין ידינו משגת. מתברר שהירידה באחוז ההתעברות בעגלות היא כלל ארצית, אחוז ההתעברות של העגלות ירד ביותר מ-10% בשנים האחרונות. כתוצאה מכך נעשות בדיקות מקיפות של הבעיה, למיטב המומחים פיתרון אין, ואנו נמשיך כמו כולם לחפש את האשם/ים. לעומת זאת ללוח הפרים שיצא זה עתה, התווספו עוד שני פרים חדשים תוצרת סעד לפטרושה אשר ממשיך לככב: פר אחד הוא בן ברני (5290) שהיא ביתה הקטנה של ברזיה ושמו מסז'. השני, מיטרן שמו, הוא בן בורקס (5070) נכדתה של ברזיה. הפרה ברזיה השאירה את חותמה ברפת הישראלית בכלל, וברפת סעד בפרט.

(מתוך דף המחולק לצוות)

הסכת סלקום ואכשירים סלולאריים

השבוע פרסמנו 2 תכניות חדשות בנושא התקשורת הסלולארית.

התכנית האחת: הצעה חדשה של סלקום שנועדה להתחרות בחברות החדשות בשוק הסלולאר. עיקרה- תשלום קבוע ובתמורה דיבור ומסרונים (SMS) ללא הגבלה + גלישה. התכנית מפורסמת באתר סעד, אפשר לגשת לפרטי התכנית מכל מחשב בעולם. **התוכנית מתאימה רק למנויים המשלמים מעל 120 ₪ בחודש** (ללא המכשיר).

ההצעה השנייה: התפרסמה בתוך הקיבוץ. היא הצעה לרכוש מכשירים סלולאריים בקניה מרוכזת. מוסבר בה למה הפסקנו לקנות מכשירים בסלקום. למי שרוצה לקנות מכשיר חדש הסדרנו דרך קניה נוחה עם תנאים משופרים. מנויים שעדיין משלמים עבור המכשיר שלהם ימשיכו לשלם לסלקום עד גמר 36 התשלומים. מי שמרוצה מהמכשיר שלו, לא מומלץ כלל לקנות מכשיר חדש. מכשירים סלולאריים חכמים הם מחשב נייד זעיר לכל דבר – חסרונם בכך שהם מפעילים יישומי גלישה באינטרנט בהתאם לזמינות הגלישה ולא בהתאם לרצונכם. למי שאינו מומחה ויודע לשלוט ביישומים אלה, לא מומלץ לקנות מכשיר כזה. לרוב מנויי סעד מומלץ לא לשנות דבר!

כניה ברזלי בשם 13 סלקום

אסיפת חברי

אחרי פגרה ארוכה, נתכנס במוצאי השבת (פרשת פינחס) לאסיפה שעיקרה יהיה הצגה ואישור לעדכון תוכנית האב הפיננסית של סעד לחומש הקרוב. אינני רוצה לאיים חלילה, אבל האסיפה הזו היא פתיח לסדרת אסיפות בשבועות הקרובים (עד לחגים הבעלי"ט) שבכולן נדון בנושאים מאד חשובים כמו: תוכנית חדשה למיסוי בסעד, נוהל צמיחה דמוגרפית, בחירת מנהל קהילה ועוד. כתמיד חשוב לנו מאד שציבור רחב ככל שניתן יקח חלק באסיפות הללו.

תכנית אב פיננסית – לפני שנתיים אישרנו תכנית, שעיקרה ניסיון להציב את השימושים העיקריים של סעד לשנים הקרובות, אל מול המקורות הכספיים שברשותנו. מטבע הדברים תכנית מעין זו שמשמשת מורה דרך לעשייה של המוסדות השונים, חייבת לעבור רענון ועדכון מפעם לפעם, וזאת משום שהשימושים משתנים (מחד יש כאלה שמסתיימים, ומאידך ניצבים לפנינו חדשים) וגם המקורות אינם סטטיים, וצריך לבצע התאמה ועדכון. התכנית החדשה מציבה את השימושים כפי שנראים לנו לחומש הקרוב, ומאידך המקורות העומדים לרשותנו, והצעתנו לחלוקה שלהם. מאחר ומדובר במצפן וכיוון למוסדות, אין ספק שנדרש לשם כך אישור ציבורי, ומובן מדוע התכנית מגיעה לדיון ואישור באסיפה.

בואו בהאנ'כט בוקי

”לטיול יצאנו כלנית מצאנו...”

אז זהו שלא מצאנו כלנית בקיץ החם הזה, אבל יצאנו לטיול השנתי המסורתי של המתפרות. היעד היה ירושלים, וירושלים מציעה אין סוף אתרי ביקור, שניים מהם נבחרו לטיול של שנה זו – בניין הכנסת ומרכז מורשת בגין. כל הזמנים היו מדויקים מאד, שעת היציאה כדי להגיע לכנסת בשעה שנקבעה לנו לסיור המודרך, משך הביקור, שהיה ידוע מראש, משך אחריו שעה מדויקת לסיור מודרך גם במרכז מורשת בגין, אחריו שעה מדויקת להגעה למסעדה בה סיימנו את הטיול.

יצאנו במיניבוס בשבע וחצי מסעד כשעמנו סכום שנות חייהן של החברות שאינו סכום מבוטל, רחל סימון תרמה לסכום הזה את המספר הגבוה ביותר. האווירה הייתה טובה ומצב הרוח מרומם. כאמור הגענו לכנסת בזמן ואחרי כל הבידוק והביורוקרטיה, נכנסנו בשערי המשכן שם קיבלה אותנו וְךָה, מדריכה חביבה שהצמידה לכולנו אוזניות כדי שנוכל לשמוע אותה מבלי שתרים את קולה, היא הובילה אותנו בכל המקומות החשובים של בית המחוקקים, אולם המליאה, חדרי הוועדות שאל אחד מהם, חדרה של ועדת הכלכלה, נכנסנו. לא, לא היו שם מקבלי ההחלטות הגורליות לכלכלת עם ישראל... ראינו העתק נאמן למקור של מגילת העצמאות, הבנו מדוע לא חוקקה חוקה לישראל, אף כי כתוב במפורש במגילת העצמאות "...ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחוקה שתקבע על ידי האספה המכוננת הנבחרת לא יאוחר מ-1 באוקטובר 1948 – תפעל מועצת העם...". בסוף הסיור קיבלנו הסבר ממצה על אולם שאגאל, על פנייתו של קדיש לוז, בתפקידו כיו"ר הכנסת, לאמן הדגול ע"מ שיעשה לבניין הכנסת ההולך ומוקם, משהו דומה לויטראז'ים שעשה בבית הכנסת של הדסה עין כרם. מארק שאגאל עשה מה שעשה, לא ויטראז'ים אלא שטיחים ופסיפסים. קיבלנו הסבר ממצה ומלומד על התמונות הנשקפות אלינו מהשטיחים והפסיפסים. בסוף הביקור יכולנו לומר בוודאות שהמדריכה שלנו שהיתה חביבה מהתחלה היתה גם מאד יסודית וידענית והעבירה את ידיעותיה במיומנות רבה.

במרכז מורשת בגין קיבל אותנו מדריך מוכר לכולנו – לירן (מאיר) יניב. גם כאן קיבלנו הסבר ממצה על התכנית של המוזיאון, העובר על חייו, משנתו ודרכו הפוליטית של מנחם בגין ז"ל. אחת החברות שצעדה לידי אמרה לי "אף פעם לא סיפרו לנו על הצד הזה של הפוליטיקה", זאת הייתה הערה מאד מחכימה על תקופת השלטון של מפאי ההיסטורית, שגם המפד"ל של אז הלכה בעקבותיה. ההדרכה היתה מצוינת והלב רחב מהעובדה שאחד מילדינו הוא העושה במלאכה.

עייפות, מרוצות ורעבות הגענו למסעדת "המשתלה של איתמר" במושב אורה. הארוחה החלבית היתה מצוינת, מוגשת יפה ובזמן, נהנינו הנאה שלמה. אחרי הארוחה יכולנו ליהנות משיטוט במשתלה היפה ולקנות עציץ או שניים.

חזרנו עייפות, מאד מרוצות ומלאות הכרת תודה למנהלת המתפרה, רחל יניב שארגנה כל זאת ובקשה מאתנו לכתוב דיווח זה.

צובדות האתפרה

מזל טוב למסעדת פרוכטר
בהאיץ נכדט - יאיר למצוות
...מלמל מצאנו מלאו לה 13

הצליחה לתורה בשבת זו (פנחס) - מניין שני

הציבור מוזמן לאחרי התפילה לקידו-קא-רפא (צף הדשא ליד בית הכנסת)

באורי כיתות ח' הקיבוץ הדתי השתתפו במחנה גדוד העבודה

ב"רוח-שדה" מאצלה אלבוצ

70 בנות ובני הקיבוץ הדתי, בוגרי כיתות ח', השתתפו במחנה "גדוד העבודה" להכשרת בוסתן נוי ואתר טיול ונופש בסמוך למעלה גלבע במסגרת פרויקט "רוח-שדה". המשתתפים לא נרתעו מעבודה בשמש הקופחת, בידיים מיובלות ובזיעה ניגרת והכשירו חורש ים תיכוני קלאסי שלא עובד מעולם במורדות הצפוניים של הגלבע. התוצאה: פינות נוי מטופחות, ספסלים ואתרי תצפית, נטיעות חדשות ומערכות השקיה. בנוסף, עסקו החניכים בלימוד אודות גדוד העבודה ההיסטורי, לימוד ערכי תורה ועבודה ופעילות חברתית ומפגשים עם אנשי הסביבה שמטרתם הייתה לחדד את משמעות עבודת הכפיים, החיבור היהודי לסביבה ואקולוגיה ובירור חשיבות ההירתמות למשימות חברתיות ולאומיות אקטואליות.

מחנה "גדוד העבודה" התנהל בהובלת אביעד ספראי ממעלה גלבע מקים מיזם "רוח-שדה", וימימה קידר מכפר עציון ובעזרתו המקצועית של דודי נצר מבקעות ובארגון מדרשת תורה ועבודה ואגף הדור הצעיר בתנועת הקיבוץ הדתי. המשתתפים עבדו ולמדו בהדרכתם של 15 בוגרי י"א של התנועה.

המרכז התיירותי חינוכי "רוח שדה" במעלה גלבע הוקם בסיוע המועצה האזורית עמק המעיינות וק.ק.ל כדי לצמצם את הפער הקיים בין הסיסמה הרעיונית של תורה ועבודה לאורה מתחנכים הצעירים בציונות הדתית לבין האפשרות להגשימה בפועל. המיזם מייצר מסגרת לשבוע עבודה ערכי, חינוכי וחוויתי לתלמידים. מסגרת בה חווה החניך מפגש בלתי אמצעי עם החיים המשלבים את הערכים לאורם התחנך.

המרכז פונה גם למסגרות שאינן מהמגזר הדתי ויבנה תוכניות בהתאם לצרכיהן. כמו כן, יאורגנו פעילויות המשלבות חניכים משני המגזרים (דתיים וחילוניים), מתוך הבנה כי עשייה משותפת עשויה להעצים את חוויית השותפות לרעיון הציוני.

כחלק מתפיסת עולם הרואה ערך בחיבור האדם לאדמתו, המרכז יפעל כמסגרת ידידותית לסביבה. תכנים סביבתיים יהיו נדבך מרכזי נוסף בתהליכים אותם יעברו חניכי המרכז.

המרכז מספק אפשרות לחוויה חד יומית בחוויית מפגש של האדם לאדמתו. בהתאם לעונות השנה קבוצות יכולות להצטרף לפעילויות מסיק ובציר ברחבי הקיבוץ, ולפעילויות הקשורות להחזקתם של השטחים במרכז עצמו. חוץ מהתוכניות השבועיות מפעיל 'רוח שדה' מסגרת לעבודה פרטנית או בקבוצות קטנות עם נוער בסיכון.

במסגרת שבוע העבודה ניתנת אפשרות להעשיר את השבוע במספר פעילויות במטרה לשבור את שיגרת העבודה ולאפשר להוסיף אלמנטים חיוביים נוספים להעצמת החוויה: בריכה, שימוש באולם הספורט בקיבוץ, לינת שטח כולל אזור לבישול עצמי, מרוץ ניווט בסביבות הקיבוץ, טיולי אופניים, גיפים וטרקטורונים, מפגשים עם אנשי הסביבה, פעילויות ערב מגוונות וסדנאות שונות.

(דווח על ידי דובר הקיבוץ הדתי)

אנחנו לא מנהלים הקהילה

אני עדיין תחת החוויה של "סעד-תווי פנים"- יום ההולדת האחרון שנחגג בשירי הקיבוץ. כל מילה רק תקטין את החוויה העצומה. ערב יוצא דופן גם בתכנון, גם במקצועיות שבו, וגם בהרמוניה שבין חלקיו. כך ראוי לה לסעד לחגוג את גיל 65. תודה גדולה בשם כולנו לרועי, ולכל הצוות שטרח. יישר כוחכם.

חן המקום על יושביו

בשעה טובה, הסתיימה כמעט שתילת הדשאים, והללו חזרו לקדמותם. הפרוייקט הבא הוא שתילה מחדש של השיחיות בכל מרחבי הקיבוץ, בינות לבתים, ועוטף ממד"ים. סיכמנו עם הקבלן שיעמיד לרשותנו סכום כסף מתאים, ואת השיחיות ישתול הצוות שלנו. לאחר התייעצות מקצועית סוכם לשתול את השיחיות בעונה המתאימה יותר (סתיו והלאה), וכמו כן לפרוש את השתילה באופן הדרגתי, על פני שנתיים, לפחות. הסיבה לכך היא ששתילת אלפי שיחים במכה אחת, תיצור מצב שאינו מאפשר טיפול יסודי בשנה הבאה. הטיפול בגידול השיחיות הצעירות דורש עבודה אינטנסיבית, בעיקר בגין העשבים הרבים שנוטים ליהנות מהשקאת השיחיות, וצומחים אל על, בלי שיש יכולת לרססם, בגלל קרבתם לשתילים. על כן תבוא הגאולה קמעא קמעא...

בהזדמנות זו נזכיר לכל המתכננים שיפוצים והרחבת הבית- חזרנו לנוהל הישן והטוב, שהקפדנו עליו במשך כל השנים. כל התחלות הבניה הן באביב-קיץ, מתוך מגמה לסיים עד הגשמים את עיקר העבודה, על מנת לא לפגוע בנוי. לא נאפשר תחילת עבודה בסתיו.

פיקח יודע לצאת מצרות, שחכם לא נכנס אליהם..

ברוך ה', חברים לא מעטים הרחיבו ביתם בשנים האחרונות, ומן הסתם גם בשנה הבאה ימשיכו חברים בשיפוצים והרחבות. את העבודות מלווה עמרי-המפקח שלנו, ומושילה רכז הבנייה. הניסיון שהצטבר הוא גדול. מושילה ועמרי ממליצים ליצור איתם קשר כבר מן ההתחלה. לא מעט "פלונטרים" המתגלים בהמשך, ותיקונם עולה ממון רב לדייר הבונה, שלא לדבר על זמן ועגמת נפש, לא היו מתרחשים כלל, אם בעלי ניסיון היו מלווים מן ההתחלה. יתרה מזו, כיוון שרוב החברים לא באים מתחום הבנייה, קשה לבונים להעריך כמה תעלה תכניתם. וכך, לאחר שהושלמה התוכנית עליה שקד האדריכל וצוות המתכננים, מתברר לפתע שעלותה מגיעה כמעט כפליים ממה שהדייר תכנן, ולא פעם אין לו את מקורות המימון לכך, וצריכים להתחיל הכל מחדש... על כן המלצתנו לחבר הבונה – כבר בראשית התכנון, להגדיר מהו סכום הכסף שרוצה להעמיד לפרוייקט, ולהתייעץ כבר בראשית הדרך עם מושליה ועמרי, האם הבנייה הצפויה (גודל, שינויים פנימיים בבית)אכן יכולה להיכנס בתוך תקציב זה (ולא לחכות לסוף התהליך...).

ובאותו עניין- הנהלת הקהילה אשררה החלטה קודמת שלא מומשה- משפחה אשר תקבל בית חילופי למגורים בזמן הבנייה, תוכל להתגורר בה פרק זמן של שמונה חודשים. לאחר מכן, תחל המשפחה לשלם דמי שכירות מלאים. הסדר זה יגרום לניצול וסדר טובים יותר של הדירות הפנויות, ויחייב תכנון משך היציאה מן הבית, כולל דחיפת הקבלנים לעמוד בזמן.

מתמיד החל להתמיד

יצאנו לדרך, 20 חברים-משמרת של 4 שעות בחודש, החל מהחודש. כך יתאפשר שבכמה לילות בכל שבוע, יסתובב רכב מג"ב, ובתוכו חברינו, בעוטף סעד, בניסיון להגביר נוכחות ושמירה מפני גנבים ושאר טיפוסים לא רצויים המסתובבים בלילה בשדות האזור. נקווה שנועיל. מן הסתם יפתח בהמשך עוד מחזור הכשרה, ונקווה שגם אז תהיה היענות.

"לך אל נמלה ראה דרכיה וחכם. אשר אין לה קצין שטר ומשל" (משלי ו):

לא פעם משתאים אנחנו ליד קן נמלים גדול, כיצד כל אחת יודעת את תפקידה, וההמון הזה עובד בהרמוניה, ללא מי שנותן הוראות, ללא תקנונים, וללא צורך בשוטר ומושל. לעיתים אני מוצא עצמי מקנא. אני רוצה לומר כאן כמה מלים קצת חריפות. דומני שבשנים האחרונות, בעיקר עם תנופת הבנייה הפרטית שהזכרנו, ועם ההפרטה, אנו מוצאים עצמנו שוב ושוב בפני קביעת עובדות של חברים, אשר מתנהלים בצורה שאינה לויאלית להחלטות הקיבוץ, מתוך כחנות וקביעת עובדות, בעיקר בתחום הבנייה, המחסנים, תפישת השטח וכו'. הטיעון התמידי הוא – "מה אתה בא אלי? מה עם מוישה ויענקל? למה להם מותר? לך טפל קודם בהם..." למותר לציין, שסוג טיעונים זה הוא מפלטו הטוב ביותר של פורע החוק הקיבוצי. ואם המערכת מתקשה, או נמצאת בשלבי טיפול שונים עם מוישה ויענקל, כלום לך מותר לצפצף על החלטות הציבור? אמירה זו נכונה לא רק בתחום הבנייה הפרטית, אלא גם בתחומים אחרים- כמו החניות, ועוד.

האם אנו רוצים שבאמת איש הישר בעיניו יעשה? זה מוביל לאנרכיה, למגורים בתוך שכונת סלמס, ולמצב שהמוסד הרלוונטי (למשל ועדת תכנון) הופך להיות השוטר הרע. יש לי בשורות לא נעימות. קיבוץ שצריך בתוכו שוטר, אין לו זכות קיום. נשמת אפו של המקום היא הנכונות לחיות יחד מתוך התחשבות, ומתוך קבלת מערכת הכללים שקבענו לעצמנו. מי שמצפה שהמוסד יחשוף שיניים כדי לטפל בחברים, מעמיד את המוסד במצב בלתי אפשרי. איני אומר שאין צורך לשים גבולות, אבל כשהכמות הופכת לאיכות, ותום הלב הופך להעזה, זה אכן הופך לבלתי אפשרי. אם חפצי חיי-שיתוף וחברה אנחנו, ואם חשובה לנו איכות החיים ומראה השטח הציבורי, רצוי שכל אחד ישמור על החוק הפנימי שלנו בתוך חלקת האלוקים הקטנה שלו. אני שוב מתנצל על הטון החריף, אבל זהו רק מעט מזעיר של הטונים שאנחנו שומעים, לעיתים, מטובי חברינו. צר לי.

"אשת חיל מי ימצא" (משלי לא)

רבקה גרוסמן, מתקומה, התבקשה על ידי, לפני חמש שנים, להחליף אותי בתפקידי בניהול חברת הנוער. רבקה והצוות השקיעו לאורך שנים עמל רב בעבודת קודש זו, וזכתה להערכת החניכות, ואנשי הצוות ומשרד החינוך כאחד. תכניות חינוכיות רבות נבנו, מאמץ לקידום הישגי הלימודים, ועוד. לאחר חמש שנות ניהול ארוכות החליטה רבקה לסיים את התפקיד. תודה גדולה מכולנו. גדי סמואל נקרא לדגל, ויתחיל את תפקידו בימים הקרובים. איחולי הצלחה מאיתנו.

"ויהללה בשערים מעשיה" (שם)

חנוש סיימה בימים אלה את ריכוז ועדת דת. חנוש תגביר את פעילותה בתחום הסיעוד הביתי, לצד עבודתה הברוכה באהד"ה וחברים בעלי צרכים מיוחדים, טיפול בנושא חומ"ש, וכן יום בשבוע במרפאה. דומני שכמו בכל שאר הדברים שחנוש עומסת על שיכמה, גם כאן, בוועדת דת גילתה אחריות, מסירות, ויסודיות ראויות לציין, ונמצאנו כולנו נשכרים מכך. תודה רבה רבה. בינתיים, אין לנו מרכז ועדת דת.

גדי סמואל שאמור היה להתחיל בתפקיד ביקש להשתחרר ממנו עם כניסתו לניהול חברת הנוער. בני גי הסכים לקבל על עצמו את התפקיד באופן זמני עד אשר נמצא מישהו קבוע, וכבר פגש את חברי הוועדה ונכנס להתארגנות מחודשת.

המתנדבים בעם

משפחות צעירות המוכנות להצטרף מדי פעם, לציבור האוכלים המבוגר, בסעודות-שבת בצהריים באולם אשל (חדר אוכל), ולקחת את שרביט השירה והתוכן, מוזמנות לפנות לחנוש. אנו זקוקים לכן.

המנודבים בעם

לא פעם מגיעים לקיבוץ מבקשי תרומות כלשהם, העוברים מבית לבית, הן לצורך רפואי, הן לבעיה סוציאלית כזו או אחרת. מחד, קשה לסרב לאדם הדופק בפתח ומבקש עזרה. מאידך, כיוון שאנו מקום קטן, דתי ובעל נגישות רבה, מתרימים אלה הולכים ומתרבים, והופכים דבר שבשגרה, עד כדי חוסר נוחות. על כן, עם כל אי הנעימות הכרוכה בכך, אנו מורים להם שלא לעבור בית בית, ואנו מפנים אל ועדת צדקה (שיכולה לפי הצורך לתת סכום גדול יותר). כמובן, כל אחד מאיתנו מוצא את הדרך האישית לתת צדקה בדרך ובמקום הראויים לדעתו. אני מבקש לעדכן אותי או את יואב, כאשר מתרים עובר בין הבתים.

חופשה אינה חופש

כך תמיד הזכירו לנו כל המורים. ואכן במהלך החופשה אנו צפויים ללא מעט עבודה ציבורית. מתוכננות כמעט 7 אסיפות קדימה, שיחלו בקרוב. הנושאים רבים ומגוונים: -תוכנית אב פיננסית של הקיבוץ לשנים הקרובות, הפיכת קוביות הצעירים לדירות למשפחות, מבנה חדש לתקציב הקהילה הבנוי על הקטנה הדרגתית של מיסוי (איזון+אגרת שירותים), נוהל קליטה וצמיחה דמוגרפית, סיכום חצי שנתי במשק, קבלת החלטה על שלב ג' בשקד, בחירת מנהל קהילה, הסדר שיוך דירות, עקרונות שיוך הון, ושינוי תקנון הקיבוץ. כל זה – לפי התוכנית עד החגים. בעזרת ה', ובעזרת החברים.

“פתחו שערים, ויבוא גוי צדיק, שומר אמונים” (ישעיה כו')-פינת הסיפור המוזר.

אכן התקיימו בנו דבר הנביא. ומעשה שהיה כך היה. כולנו (כמעט) זוכרים את השער שנשאר עומד על תילו, כשריד יחידי של גדר ארץ הצבי, אשר פורקה עם בניית בית הספר החדש, ושימשה כדי לגדר את הבריכה. ובכן שער בודד זה, ניצב לו פתוח לרווחה, בין הקוביות לבית הספר, מוליך ומביא לשום מקום. מושל'ה בזמנו הפנוי (יש דבר כזה!?) התכוון להורידו, לאפסנו בינתיים, ולהציבו במקום שנצטרך. יום בהיר אחד- נעלם השער, כאילו בלעתו האדמה. חוצפתו של הגנב הרקיעה שחקים. להיכנס עם משאית באמצע היום, לפרק להעמיס ולנסוע אלא, שסוף טוב הכל טוב, ולאחר כמה ימי חיפוש, התברר שאחד מהתאילנדים שראה אובייקט בעל ערך ללא שימוש, גילה מנהיגות הראויה לאנשי החממה, ודאג להורידו, להעבירו לחממה, ולשמור עליו לעת הצורך.. ממש דברי הנביא כפשוטם. תאמינו או לא- הפעם איציק אפילו לא ידע.... בקיצור, הפעם המדור לא מספר על עוד גניבה.

עפר פינאי

כדאי לשאור לשעת הצורך!!

שעות פתיחה חדשות של מרפאת מכבי - סעד

החל מחודש יולי 2012

דר' אייזיק הוד רצוי לקבוע תור דרך אתר מכבי www.maccabi4u.co.il, לבחור "מדריך שרותים", לבחור "רופאים". אין צורך בסיסמא!

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו
07: 30-10: 45			07: 30-10: 45	07: 30-10: 45	07: 30-10: 45

אחיות לקבוע תור מראש דרך המזכירה, אפשר לפנות במייל ל-torim@saad.org.il

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו
07: 30-12: 00	אין קבלת קהל	07: 30-12: 00	07: 30-12: 00	07: 30-12: 00	07: 30-11: 30

טיפת חלב ימי ב' - לתאם מראש עם דורית ריזר אפשר לפנות במייל ל-torim@saad.org.il

מעבדה לקבוע תור מראש דרך המזכירה, אפשר לפנות במייל ל-torim@saad.org.il

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו
07: 30-08: 15	מקרים דחופים בתאום מראש	07: 30-08: 15	07: 30-08: 15	07: 30-08: 15	אין מעבדה

מזכירה

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו
07: 30-12: 00	07: 30-12: 00	07: 30-12: 00	07: 30-12: 00	07: 30-12: 00	07: 30-11: 30

מרפאת סעד, טל. 08-6800412, טלפון קווי מתוך סעד 2412
למקרים דחופים מחוץ לשעות הקבלה אחות בכוננות 052-3934505 קיצור VPN 3505 או 4505
קיצור למקרים דחופים מטלפון קווי בסעד : 8080

לבריאות !

